

[From.]

samfundsøkonomiske situation må tages i betragtning — men venstre anerkender disse budgetter som nøgterne efter våbenhjælpens ophør, og venstre vil særdeles gerne være med til at gennemføre disse budgetter fremover. Det glæder mig meget, at forsvarsministeren har kunnet erklære, at det er regeringens agt at gennemføre disse budgetter uændret.

Det har også glædet mig, at nyanskaffelser inden for flyvevåbnet ikke er berørt af besparelserne, og jeg har med interesse bemærket mig, at Sverige vil yde en rabat på 75 mill. kr., hvis man køber 2 eskadriller i stedet for én. Også dette afhænger naturligvis af den økonomiske situation, men en kontant rabat på 75 mill. kr. lyder nu ikke så ringe i ørerne på en jøde.

Der er imidlertid ét punkt, hvor jeg ikke er helt enig med forsvarsministeren, hvis det da er rigtigt — og det er nu blevet bekræftet — at forsvarsministeren skulle have sagt, at disse besparelser er en engangsforanstaltning. Det mener vi ikke inden for venstre at de bør være, og det vil da også være helt i overensstemmelse med forligets bogstav og ånd, om man fortsætter med forenklinger og rationaliseringer, altså besparelser. Det er venstres synspunkt, at disse bestræbelser også må fortsættes fremover. Det er en selvfølgelig forudsætning, at effektiviteten og dermed forligets hovedindhold ikke anfægtes, medmindre der er enighed herom mellem forligets fire partnere. Kort og godt, venstre mener, at vi fortsat må bestræbe os på at klippe frynser bort lige ind til det sunde stof. Og vi føjer til, at det burde gælde for samtlige etater og styrelser inden for statens funktioner.

I den anledning kunne jeg tænke mig at nævne et par ting til forsvarsministerens overvejelse. Det har været hævdet, at ca. 70 pct. af forsvarets budget går til lønninger. Hvis det er rigtigt, bliver der unægtelig ikke ret meget til krudt og kugler. Jeg spørger derfor: er disse 70 pct. beregnet af hele budgettet eller kun af en del heraf? Er der visse steder inden for forsvaret en overbemanding, som vil kunne ændres og nedbringes? Og i forlængelse heraf: findes der i vort forsvar visse traditionsbestemte stillinger, som ikke er strengt sagligt betonedede, og som vil kunne ophæves ved naturlig

afgang? Er konstabelordningen effektiv i den forstand, at der ydes en arbejdspræstation, der står i et rimeligt forhold til ordningens omfang og pris? Kan det samme siges om civilundervisningen? Står værdien i et rimeligt forhold til det, den koster? Findes der i vort land visse sekundære forsvarsanlæg, som tiden og udviklingen måtte være løbet fra, og som kun har prestigemæssig betydning? Kan de mange flytninger af befalingsmænd formindskes væsentligt? Disse mange flytninger fra tjenestested til tjenestested er naturligvis en bekostelig affære for forsvaret gennem selve flytningen, men også gennem de mange ude- og stedtillæg, som de afstedkommer. Det er derfor en urimelig belastning for den enkelte, det går ud over, og ikke mindst for kone og børn.

Jeg forlanger naturligvis ikke, at forsvarsministeren skal svare på alt det dér på stående fod. Det er kun nævnt som tanker til brug ved kommende forenklinger og rationaliseringer, og jeg vil bare bede ministeren undersøge, om der er fornuftige objekter imellem dem.

Jeg skal så kun konkludere dette lille indlæg ved at sige, at venstres stilling til Danmarks sikkerhedspolitik er uændret, at venstre anerkender besparelsen på de 125 mill. kr., at venstre tager ministerens erklæring om de følgende budgetforslag til efterretning, at venstre ønsker rationaliserings- og forenklingsbestræbelserne fortsat, og at venstre lægger afgørende vægt på, at den brede enighed om Danmarks forsvar kan opretholdes også fremover.

Bilgrav-Nielsen: De, der har villet forsøge at finde ud af, hvad socialdemokratiet egentlig ville med denne forespørgselsdebat her i dag, har ikke haft det særlig let. Indtil for få dage siden tror jeg at ikke en eneste i denne sal eller et eneste menneske udenfor var i tvivl om, at socialdemokratiet mente, at der ikke kunne spares 125 mill. kr. på forsvaret, uden at det sprængte forliget. Ingen kunne være i tvivl om, at socialdemokratiet mente det sådan, og at det var derfor, man rejste denne forespørgsel. Jeg mente personlig, at det var uklogt af socialdemokratiet at rejse debat på denne baggrund; jeg mente, det var uklogt, fordi jeg ikke tror, socialdemokratiets vælgere